

Posudek na bakalářskou práci Jany Dukátové

Alternativní školství v Korejské republice

Práce Jany Dukátové se zabývá alternativním vzděláváním v Korejské republice na úrovni základního a středního školství. Řešitelkou zvolená oblast nebyla dosud v rámci české koreanistiky odborně zpracována, což autorce poskytlo širokou škálu možností, jak téma pojmut. Značná volnost ve výběru a dosavadní nevyčerpanost tématu vyústila v ambiciózní pojetí, které usiluje o komplexní popis alternativního školství v Korejské republice. Již od počátku se proto téma jeví jako příliš široké, vedle historického exkurzu do vzdělávání na korejském poloostrově jsou mezi vytyčenými cíli všechny významné směry alternativního školství v Korejské republice, jejich historie a současnost, filozofický, náboženský, společenský kontext, srovnání alternativních typů škol s jejich zahraničními vzory, konflikty, rozpory se státní mocí atd. Ačkoliv jsou opravdu všechny jednotlivé aspekty v práci zpracovány, jejich rozsah není vždy adekvátní. Příliš mnoho prostoru je například věnováno představení jednotlivých alternativních přístupů ke vzdělání, které by stačilo pouze stručně uvést. Zdlouhavý popis waldorfské či montessori pedagogiky poskytuje mnoho informací, které s dalšími kapitolami práce dále nesouvisejí. V souvislosti s představením průkopníka domácího vzdělávání J. C. Holta se čtenář se mimo jiné dozvídá, že jeho „kniha je psána srozumitelným stylem a je určena pro rodiče a širokou veřejnost.“ Informace tohoto typu jsou dle mého názoru pro pochopení problematiky alternativního vzdělávání zcela nepodstatné.

Téma alternativního školství je nepochybně aktuální jak v Korejské republice, která je ve světě nechvalně proslulá extrémním tlakem na studijní výsledky a s tím souvisejícím vysokým počtem sebevražd mladistvých, tak ovšem i v České republice, kde je téma alternativního školství v médiích často spojováno např. se zanedbáváním dětí, které se vzdělávají v rámci domácího vzdělávání atd. Zcela jistě lze proto říci, že diplomantka si zvolila téma zajímavé a že od počátku měla jasnou představu o obsahu své bakalářské práce. Jak již bylo zmíněno výše, téma by bylo vhodné zúžit nebo věnovat více prostoru kapitolám, které se věnují konkrétně současné situaci alternativního školství v Korejské republice. Hodnotné by bylo též srovnání se situací v České republice, nicméně i zde by se zřejmě jednalo o další příliš rozsáhlé téma.

Jak autorka sama uvádí, čerpá především ze sekundární literatury, vlastní terénní výzkum nepodnikla. Jedná se proto o práci čistě sumarizační. Jakožto největší nedostatek práce proto vnímám nedostatek vlastního kritického myšlení. V celém textu se v podstatě vůbec neobjevují jakékoliv vlastní postoje autorky k probádané tematice. Lze najít též některá protichůdná tvrzení, např. na str. 26 je uvedeno, že „vysokoškolské vzdělání nemá zásadní vliv na budoucí zaměstnanost absolventů v porovnání s absolventy nižších stupňů vzdělání (...), ale dále na str. 29 se lze dočíst, že „při třídění tisíců žadatelů se přihlášky těch, kdo neabsolvovali prestižní univerzitu, rovnou ‚házejí do odpadkového koše‘“. Slabším článkem práce jsou taktéž shrnutí a perspektivy do budoucna, které sice zmíněné jsou, ale opět reflektují pouze stanoviska uvedená v sekundární literatuře. Neuspokojivý závěr práce, který představuje pouze zkrácenou verzi úvodu, tedy shrnutí vytyčených cílů, zcela vynechává skutečné závěry, ke kterým autorka během svého výzkumu došla.

Z uvedené bibliografie vyplývá, že autorka pracovala se zdroji v korejském jazyce, vhodné by bylo v seznamu literatury uvést názvy korejských zdrojů v českém překladu. Internetové odkazy nejsou uvedeny vždy ve správném formátu, navíc chybí data, kdy řešitelka dané webové stránky navštívila. V každém případě je však zřejmé, že diplomantka ovládá korejský jazyk a s korejskými zdroji pracuje bez obtíží.

Po formální stránce má práce některé menší nedostatky, např. tečky za čísla kapitol, nepřesnosti v prepisech hangŭlu (např. „gukče“, „mitch“, „sowä“) a větší množství překlepů. V části věnované historii by pro lepší přehlednost nebylo špatné přidat podnadpisy. Dále by kapitolu popisující sled historických událostí neškodilo doplnit o stručnou strukturovanou tabulku vyzdvihující nejdůležitější dění. Za vhodné považuji uvedení korejských termínů, které ocení především čtenáři z řad koreanistů. Poněkud nejasné je užití označení „2. stupeň ZŠ“, nejsem si jista, zda se nejedná o stupeň rovný nižší střední škole, který se v práci též objevuje.

Pro českého čtenáře přináší práce Jany Dukátové nesporně mnoho nových informací, neboť korejské alternativní školství nepatří mezi příliš medializovaná témata. Zajímavé jsou pak zejména alternativní školy ovlivněné náboženskými směry, které v této podobě v ČR rozšířené nejsou. Za další plus práce považuji, že se autorka držela svého prvotního záměru a pojednala o všech aspektech, které zařadila mezi cíle své práce. Přes určité výše uvedené výtky považuji práci za informativní a věřím, že splňuje požadavky, které jsou na bakalářskou práci kladeny. Práci proto **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ohodnocení známkou **velmi dobře**.

V Praze, 15. 8. 2018

Mgr. Vladislava Mazaná